

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת תזריע

טמאה או טהורה?

"וְשָׁלְשִׁים יוֹם וְשָׁלֹשֶׁת יָמִים יִתְשַׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה בְּכָל קִדְּשׁ לֹא תִגַּע וְאֵל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תִבֹּא עַד מְלֵאת יְמֵי טְהָרָה" (ויקרא יב, ד).

ראשיתה של פרשת תזריע עוסקת באישה שילדה בן. אחרי הלידה היולדת נחשבת נידה במשך שבעה ימים, ובסופם, ביום השמיני, נימול בשר ערלתו של התינוק – ברית המילה. לאחר מכן מתחילה התקופה הנדונה בפסוקנו – שלושים ושלושה ימים שבהם האישה יושבת "בדמי טהרה". פסוק זה קשה להבנה, ונראה שיש בו סתירה פנימית. בראש הפסוק התורה מעידה שהאישה טהורה אף אם תראה דם בימים אלו, אך המשכו של הפסוק קובע שדיניה והלכותיה הם כשל אישה טמאה: אסור לה לנגוע בבשר הקרבנות או בתרומה, והיא אסורה להיכנס לבית המקדש. אם כן, מהו מעמדה של היולדת, הטהורה היא או טמאה?

חכמינו זיכרונם לברכה הסבירו שלאישה היולדת יש דין מיוחד. אמנם אישה בזמן וסתה מוגדרת טמאה ואסורה היא לבעלה, אך האישה היולדת, על אף שרואה דם, טהורה לבעלה.

וכאן הבן שואל: מהו פשר האבחנה? ויתרה מזו, מדוע נקראת האישה "טהורה" – הלוא היא טמאה שמותרת לבעלה?!

דבר גדול מלמדת כאן התורה. האישה היולדת מטפלת בתינוקה במסירות רבה יומם וליל, והיא שמחה עם בעלה ומוקפת באהבתו. אך יש לה עוד אהבה חשובה. אהבת ה' מפעמת בה, והיא מלאת רצון להודות על נס הלידה, להקריב את קרבנה במקדש ולהתעלות רוחנית. באה התורה ואומרת לאישה: לאט, לאט, דעי כי לכול דבר יש זמן המתאים לו. הבית חשוב לא פחות מקרבת ה', ואף שמשפטית אינך יכולה עדיין להיכנס למקדש אינך טמאה כי אם טהורה. טהרתך נובעת מהבנתך את גודל מרכזיותה של המשפחה.

התורה מלמדת אותנו, גברים כנשים, שההתמסרות למשפחה מביאה לידי טהרה גדולה, גם כאשר היא מונעת מאתנו להתעמק ברוחניות.

אתם עוסקים בקיום העולם, מדגישה התורה, ועל כן טהורים אתם! השלב הראשון והבסיסי ביותר בטהרה הוא הבנת עצמתה של המשפחה, ורק על גבי שלב זה תוכלו לעלות למדרגה הבאה – לגעת בקודש ולהיכנס למקדש.

שאל דוד בוצ'קו